15.02.2017

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ............../ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...................

(ຮ່າງ)

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ , ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພື່ອປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແນໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນໄດ້ປັບປຸງຕົນເອງໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ2 ການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ແມ່ນການນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານພາສີ ຫຼື ການກຳນົດປະລິມານການນຳເຂົ້າ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານເພື່ອປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນັ້ນໃຫ້ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ ແຂ່ງຂັນໄດ້.

ມາດຕາ3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າປະເພດໃດໜຶ່ງໃນປະລິມານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແບບເດັດຖານແລະ ທຽບຖານໂດຍປຽບທຽບລະຫວ່າງປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງທີ່ຜະລິດໃນສປປລາວ;
2. **ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງໃນສປປ ລາວ ຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຜູ້ຜະລິດ ທີ່ລວມກັນແລ້ວມີປະລິມານກວມເອົາອັດຕາສ່ວນທີ່ສຳຄັນ ຂອງປະລິມານການຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;

3. ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນໝາຍເຖິງ ສິນຄ້ານຳເຂົ້າທີ່ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະພື້ນຖານທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນການປະຕິບັດງານການນຳໃຊ້, ຄຸນນະພາບ, ອົງປະກອບດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຢູ່ໃນກຸ່ມສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນ

4. ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງໝາຍເຖິງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ທີ່ສາມາດໃຊ້ປ່ຽນແທນສິນຄ້າທີ່ຜະລິດພາຍໃນ;

5. **ຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ** ໝາຍເຖິງຄວາມເສຍຫາຍໂດຍລວມທີ່ສຳຄັນຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

6. **ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ**ໝາຍເຖິງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງທີ່ໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນກັບອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຢ່າງຈະແຈ້ງ;

7. **ການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ**ໝາຍເຖິງ ການຊອກຫາຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຍ້ອນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຜິດປົກກະຕິ;

8. **ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ** ໝາຍເຖິງຜູ້ສົ່ງອອກ, ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ລັດຖະບານ ຂອງປະເທດສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ , ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ,ກຸ່ມ ຫຼື ສະມາຄົມ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ,ສະຫະພັນກຳມະບານ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ເປັນຕົວແທນປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງກຳມະກອນໃນອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ລັດຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການສາກົນ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ສາມາດປັບຕົວ ແລະ ແຂ່ງຂັນກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ໃນການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍແລະລະບຽບການ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ພາວະວິໄສ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
3. ບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ;
4. ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ ຫຼື ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ.

ມາດຕາ7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າດ້ວຍການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ,ເຕັກໂນໂລຊີເຕັກນິກວິທະຍາສາດ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດ

ໃຫ້ອົງການດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕາ8 ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກາພາຍໃນ ແມ່ນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍແບບເດັດຖານ ແລະ ທຽບຖານ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ.

ມາດຕາ 9 ການການົດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ

ໃນການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນໃຫ້ພິຈາລະນາປັດໄຈທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະບັນດາປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາ ແລະ ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເດັດຖານ ແລະ ທຽບຖານ;
2. ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຫຼຸດລົງ;
3. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຂາຍ;
4. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜົນຜະລິດ;
5. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜະລິດຕະພາບ;
6. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳລັງການຜະລິດ;
7. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳໄລ ແລະ ຂາດທຶນ;
8. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຈ້າງງານ;
9. ປັດໄຈອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກປັດໄຈອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ບໍ່ຖືວ່າເປັນປັດໄຈຂອງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ.

ມາດຕາ 10 ການການົດໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ

ໃນການກຳນົດໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ໃຫ້ອີງໃສ່ບັນດາປັດໄຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ III
ການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕາ 11 ການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກາພາຍໃນ

ການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສາເຫດໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ມີຈຸດປະສົງຊອກຫາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານມາຢັ້ງຢືນວ່າການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນານຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 12 ສາເຫດຂອງການສືບສວນ

ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີການສືບສວນກ່ຽວກັບ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມີດັ່ງນີ້:

1. ມີຄຳຮ້ອງຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;
2. ມີການພົບເຫັນຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ.

ມາດຕາ 13 ຄຳຮ້ອງຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອດຳເນີນການສືບສວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄຳຮ້ອງ ຕ້ອງປະກອບຕາມແບບພິມ ທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກາ ແລະ ການຄ້າ ການົດໄວ້ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ;
2. ຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ;
3. ທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ ແລະ ສະຖານທີ່ຜະລິດ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ;
4. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ;
5. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າ;
6. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ກ່ຽວກັບໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ;
7. ຄວາມກ່ຽວພັນລະຫວ່າງການນຳເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ກັບຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ;
8. ແຜນປັບຕົວຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ມາດຕາ 14 ການພົບເຫັນຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ

ເມື່ອພົບເຫັນຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການນາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ບັນທຶກເຫດການ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ.

ມາດຕາ 15 ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນ ການສືບສວນ

ການດາເນີນການສືບສວນ ປະກອບ ດ້ວຍຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ;
2. ການອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ;
3. ການດຳເນີນການສືບສວນ;
4. ການສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບສວນ.

ມາດຕາ 16 ການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ

ການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ຄົບຖ້ວນຂອງຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າອຸດສາຫະກຳພາຍໃນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ການສືບສວນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມສິບວັນນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີເອກະສານບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາຫ້າວັນລັດຖະການ ເພື່ອໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າຫາກຜູ້ຮ້ອງຂໍບໍ່ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ຈະບໍ່ດຳເນີນການສືບສວນ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດສາເລັດການສືບສວນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມສິບວັນດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຕໍ່ເວລາຕື່ມອີກ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນສາມສິບວັນ.

ມາດຕາ 17 ການອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບບົດລາຍງານຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ກ່ຽວກັບຜົນການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ , ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສືບສວນພາຍໃນສິບຫ້າວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບບົດລາຍງານເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາຍຫຼັງອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ມາດຕາ 18 ການດຳເນີນການສືບສວນ

ຫຼັງຈາກມີຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ຕ້ອງດຳເນີນການສືບສວນ ໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ , ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນສາມາດສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຕໍ່ເວລາຕື່ມອີກ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນຫົກສິບວັນ.

ການດຳເນີນການສືບສວນຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງໃຫ້ປະເທດສົ່ງອອກ, ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ກ່ອນດຳເນີນການສືບສວນ;
2. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ ໃນສື່ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມຮັບຊາບຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
3. ຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລື ຫຼື ນຳໃຊ້ວິທີການອື່ນ ທີ່ເໝາະສົມ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ;

4. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນດຳເນີນການສືບສວນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ມາດຕາ 19 ການສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບສວນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ສຳເລັດການສືບສວນແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ຕ້ອງສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບສວນ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທັງໝົດທີ່ເກັບກຳໄດ້ ຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ.

ມາດຕາ 20 ການຍົກເລີກການດຳເນີນການສືບສວນ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ຍົກເລີກການດຳເນີນການສືບສວນໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຖອນຄຳຮ້ອງຂອງຕົນ;

2. ການສືບສວນເບື້ອງຕົ້ນເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນລະຫວ່າງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນກັບ ຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ;

3. ເຫດຜົນອື່ນທີ່ລັດຖະບານເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ພາຍຫຼັງອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ຍົກເລີກການດຳເນີນການສືບສວນແລ້ວກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມຊາບ.

ມາດຕາ 21 ການຮັກສາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ບຸກຄົນ , ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ສະໜອງໃຫ້ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນການສືບສວນຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນແລະ ບໍ່ສາມາດເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໄດ້ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຫຼຸບຫຍໍ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມລັບ ແຕ່ຖ້າບໍ່ສາມາດສະຫຼຸບຫຍໍ້ໄດ້ກໍຕ້ອງໃຫ້ເຫດຜົນ.

ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນຫາກເຫັນວ່າການຮ້ອງຂໍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບນັ້ນບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນບໍ່ຕ້ອງການເປີດເຜີຍຕໍ່ສາທາລະນະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນອາດ ບໍ່ນຳເອົາຂໍ້ມູນນັ້ນມາປະກອບການພິຈາລະນາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ພິສູດວ່າຂໍ້ມູນນັ້ນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 22 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການສືບສວນ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການສືບສວນຕາມສາເຫດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂໍ້ 1ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແມ່ນຜູ້ຮ້ອງຂໍ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ.ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການສືບສວນຕາມສາເຫດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂໍ້ 2ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ.

ມາດຕາ 23 ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ແມ່ນພະນັກງານລັດຖະກອນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກງານສືບສວນ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 24 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ທີ່ເກີດຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ;
2. ສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;
3. ເຂົ້າກວດກາສະຖານທີ່ ຫຼື ຮຽກເອົາຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;
4. ດຳເນີນການສືບສວນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ກຳນົດໄລຍະເວລາຂອງການປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງ ຫຼືການຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ;
6. ລາຍງານຜົນການສືບສວນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບການກຳນົດຂອງເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
7. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະມົນຕີ.

ພາກທີIV
ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ
ໝວດທີ 1
ປະເພດມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕາ 25 ປະເພດ ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມີສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ;
2. ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 26 ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ແມ່ນ ການໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າວາງເງິນຄ້ຳປະກັນ ຈາກການຄິດໄລ່ຕາມການເພີ່ມອັດຕາພາສີ ໃນກໍລະນີທີ່ການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງການສືບສວນເບື້ອງຕົ້ນ ວ່າມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຈະແຈ້ງແລະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າມີຄວາມຊັກຊ້າ

ແກ່ຍາວ ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຫຼື ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ມາດຕາ 27 ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ແມ່ນການເພີ່ມອັດຕາ ພາສີຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ການກຳນົດປະລິມານການນຳເຂົ້າ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສືບສວນ ແລະ ຜົນການສືບສວນຢັ້ງຢືນວ່າການນຳເຂົ້າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ມາດຕາ 28 ການບໍ່ ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຈະບໍ່ນຳໃຊ້ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ສ່ວນແບ່ງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກຫາກບໍ່ເກີນສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ຖືກສືບສວນ ຫຼືສ່ວນແບ່ງການນຳເຂົ້າທັງໝົດຈາກປະເທດກຳລັງພັດທະນາລວມກັນ ຫາກບໍ່ເກີນເກົ້າສ່ວນຮ້ອຍ;
2. ລັດຖະບານ ຫາກເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງນັ້ນ ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມພາຍໃນປະເທດ.ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບກ່ຽວກັບການບໍ່ນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 2
ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ມາດຕາ29 ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ໃນກໍລະນີທີ່ການສືບສວນ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຫາກຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ, ຊັກຊ້າແກ່ຍາວ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດ ຈຳນວນເງິນຄໍ້າປະກັນ ບົນພື້ນຖານການຄິດໄລ່ຈາກການເພີ່ມອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າສິນຄ້າ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າຕ້ອງແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ມາດຕາ 30 ກຳນົດເວລາການນາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວບໍ່ໃຫ້ເກີນສອງຮ້ອຍວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວຈະສິ້ນສຸດລົງກໍຕໍ່ເມື່ອການສືບສວນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ສຳເລັດ ແລະລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງນຳໃຊ້ ຫຼື

ບໍ່ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ.ລັດຖະບານມີສິດຕົກລົງຍົກເລີກການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ ຊົ່ວຄາວກ່ອນກຳນົດເວລາກໍໄດ້.

ມາດຕາ 31 ການສົ່ງເງິນຄ້ຳປະກັນຄືນ

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສືບສວນ ແລະຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ບໍ່ຈຳເປັນນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ , ເງິນຄ້ຳປະກັນທີ່ເກັບຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການຊົ່ວຄາວຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າທັນທີ ພາຍຫຼັງລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງ.

ໝວດທີ 3
ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 32 ການນາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປນຳໃຊ້ເມື່ອຜົນຂອງການສືບສວນຫາກຢັ້ງຢືນວ່າການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ຖືກສືບສວນນັ້ນ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ ຫຼື ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ດ້ວຍການເພີ່ມອັດຕາພາສີຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ການກຳນົດປະລິມານການນຳເຂົ້າ.

ໃນກໍລະນີ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມອັດຕາພາສີຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າລັດຖະບານຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານການຄົ້ນຄວ້າຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການເພີ່ມອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ການຈຳກັດປະລິມານການນຳເຂົ້າ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຈຳກັດດ້ານປະລິມານນຳເຂົ້ານີ້ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ປະລິມານການນຳເຂົ້າຫຼຸດລົງຕ່ຳກວ່າລະດັບສະເລ່ຍການນຳເຂົ້າໃນໄລຍະສາມປີສຸດທ້າຍ ກ່ອນການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເຫດຜົນວ່າ ລະດັບທີ່ນຳໃຊ້ນັ້ນ ຫາກແມ່ນເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບອຸດສະຫະກຳພາຍໃນ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ລົງໃນສື່ໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ33 ກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປມີໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນສີ່ປີລວມທັງໄລຍະເວລາໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕໍ່ເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34 ການທົບທວນຄືນມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ສຳລັບມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ທີ່ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ເກີນກວ່າ ສາມປີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຕ້ອງທົບທວນມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ພາຍຫຼັງໄດ້ນຳໃຊ້ໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອາຍຸການນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ດັ່ງກ່າວ.ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ກະກຽມບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຜົນຂອງການທົບທວນ ເພື່ອຮັກສາ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຖອນການນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ. ພາຍຫຼັງໄດ້ທົບທວນແລ້ວ ຕ້ອງປະກາດຜ່ານສື່ຕ່າງໆ.

ຫຼັງຈາກໄດ້ນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງດັ່ງກ່າວ ເກີນກວ່າໜຶ່ງປີແລ້ວ ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນການຈໍາກັດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 35 ການຕໍ່ໄລຍະເວລາຂອງການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ ທົ່ວໄປ

ຖ້າວ່າການປົກປ້ອງທົ່ວໄປຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ອຸດສາຫະກໍາພາຍໃນ ແລະ ມີຫຼັກຖານວ່າອຸດສາຫະກໍານັ້ນ ມີແຜນປັບປຸງຕົນເອງ ສາມາດຕໍ່ໄລຍະເວລາການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປໄດ້ ຕາມການສະເໜີຂອງອຸດສາຫະກໍາພາຍໃນ ຫຼື ຂອງຕົວແທນອຸດສາຫະກໍາພາຍໃນ ແຕ່ລວມອາຍຸການນໍາໃຊ້ທັງໝົດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບປີ ໃນນັ້ນມີ ທັງອາຍຸການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ, ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ແລະ ໄລຍະເວລາຕໍ່ອາຍຸການນໍາໃຊ້.

ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາແລະການຄ້າຕ້ອງແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຕໍ່ອາຍຸການນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ລົງໃນສື່ໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 36 ການນໍາໃຊ້ຄືນມາດຕະການປົກປ້ອງ ທົ່ວໄປ

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ຈະບໍ່ຖືກນໍາໃຊ້ອີກ ຕໍ່ສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທີ່ໄດ້ຖືກມາດຕະການດັ່ງກ່າວມາກ່ອນ ຈົນກ່ວາໄລຍະເວລາທີ່ເທົ່າກັບໄລຍະເວລາຊຶ່ງເຄີຍນໍາໃຊ້ມາດຕະການນີ້ໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ ແຕ່ໄລຍະເວລາການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ ຕ້ອງບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ສອງປີ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ ອາດນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປທີ່ມີໄລຍະເວລາ ຮ້ອຍແປດສິບວັນ ຫຼື ໜ້ອຍກວ່ານັ້ນໄດ້ ຖ້າວ່າເວລາໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ເລີ່ມນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້ານັ້ນ ແລະ ມາດຕະການດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ກັບສິນຄ້າຊະນິດດຽວກັນເກີນກວ່າ ສອງ ຄັ້ງ ໃນໄລຍະເວລາຫ້າປີ ກ່ອນວັນເລີ່ມໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ.

ພາກທີ V
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 37 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ , ນິຕິບຸກຄົນຫຼືການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກໍາດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ,ປົກປ້ອງຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກໍາພາຍໃນ;
2. ເປັນສື່ກາງໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ,ບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ;

3. ຂັດຂວາງການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານສືບສວນຜົນກະທົບຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;

4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ38 ຂໍ້ຫ້າມສາລັບ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ຫ້າມ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປອມແປງ, ບິດເບືອນ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;

2. ໃຫ້ສິນບົນແກ່ພະນັກງານ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;

3. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ຂໍ້ຫ້າມສາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ແລະພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ແລະພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກາດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;

2. ຮັບສິນບົນຈາກອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

3. ເປີດເຜີຍເອກະສານທີ່ເປັນຄວາມລັບໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດຈາກລັດຖະບານ;

4. ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຫຼື ກົດໜ່ວງເອກະສານຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີVI
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕາ 40 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳໃນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເປັນອົງການຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ;
2. ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ຕົກລົງນຳໃຊ້ ມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມາເປັນແຜນການ , ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນພ້ອມທັງຊີ້ນຳຕິດຕາມ , ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
4. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ;
5. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
6. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;
7. ປຶກສາຫາລື ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງ , ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ;
8. ພົວພັນຮ່ວມມື ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ , ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ , ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ , ແຜນຍຸດທະສາດ , ກົດໝາຍ , ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

4. ຮັບການສະເໜີ ແລະ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການ ປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຈາກອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າພິຈາລະນາແກ້ໄຂ;

5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປົກປ້ອງປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 43 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ ເມືອງ , ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳຂອງຂັ້ນເທິງກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

2. ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານ ປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ຂອງຕົນ;

3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສືບສວນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 44 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ, ກະຊວງການເງິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນພ້ອມທັງຊີ້ນຳຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ, ແຜນການກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ;

3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ;

4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;

5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມອບວຽກໃຫ້ພະແນກການເງິນ , ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການການເງິນເມືອງ, ເທດສະບານ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 45 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການປົກປ້ອງ ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ມາດຕາ 46 ອົງການກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ອົງການກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມີດັ່ງນີ້:

1.ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ , ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສື່ມວນຊົນ ເປັນຜູ້ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 47 ເນື້ອໃນການກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ການກວດກາວຽກງານການ ປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ;

3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ມາດຕາ 48 ຮູບການກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ

ຮູບການ ການກວດກາວຽກງານການ ປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນມີດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ , ມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານການປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນແຕ່ລະຄັ້ງນັ້ນ ໃຫ້ກວດກາທັງເອກະສານ ແລະ ລົງກວດກາຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ49 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານການປົກປ້ອງປົກປ້ອງອຸດສາຫະກຳ ພາຍໃນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີໜັກ ຫຼື ເບົາ.

ພາກທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ51 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 52 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ